

BALADA

JAN RADYSERB-WJELA (1822–1907)

Dżowki wódneho muža

Kak w pruhach běloh měsačka
so puć a chójny slěbornja!
Pan Lubań jěcha přez holu,
chce wječor k lubej do hrodu.

- 5 Hlej, při Sprjewi na holinje
kak hujna rejka zejhrawje!
Hlej, wódnoh muža dżowčata
so wjertola tam do koła.hujna = flüchtig

Ma kóžda złotu króničku
na jasnych włóskach błysčatu.
Jich suknički ze slěbora
wšě w měsačku so zybola.

- Je krasna jako lilija,
ta na jězorku zakćeta,
jej z wóčkow žiwe swětleško
kaž janske muški swěci so.

„Dzé poj, skoč ke mni z konika!
W skok wozmijemy če do koła.
Hlej, kak te moje sotřički
sej kiwaju če do rej!“

25 „Ně, njeporejwam ze žanej,
štož jeno z tej mi najlubšeji!“
„Tu najebać mi ruče pój
a pobudź luby rejwar mój!

30 A po tej rejce luboznej
će sobu domoj wozmu sej.
Naš nan ma hrodžik škleńčany,
tam budžeš ze mnu wjesoły.“ –

„Wšak njesměm! To by njewjestu
so wězo njemdrje hóršila!
35 A ze žanej tež njerodžu
štož jeno z mojej njewjestu.“

40 „Dzě́ pój! Mam šatkow židžanych
kaž jasny měsačk, swě́catych,
mam rječazkow a pjerščenjow
a křinki złota, dejmantow.“

Wón zymny hlada na rjanku,
so wobarajo wabjenju,
’mu konik njecha dlěje stać
a póčnje sylnje rjehotać.

45 „Hdyž k woli njechaš pobyć mi,
so žeńtwa z wonej złama či.
Tuž jěchaj, jěchaj k lubušce
a wohlej, kak b’džeš witany!“

b'džeš = budžeš

50 Jom na wutrobu pomasnje,
joh džiwne čuće rozeńdže,
a měsačk widži, kak so ’mu
wšo přeměnja na wobliču.

joh = jeho

55 So wobroćiwši z chribjetom
wón wotjěcha kaž z wichoram,
w połnocy k hrodu přihnawši,
so chwatnje zjewi z durjemi.

Ta panička joh stróži so:
„Što či so njeje skučilo?
Sy wšón mi cuzy zdžiwnjeny!
Što sy so dlił tak do nocy?“

Wón wupowěda z prawdu jej
tu ducy měty dyrdomdej.
Na to kaž čmjeła jědojta
so wona znahła do njoh da.

65 „Štó wě, kak był jej k woli sy?
Mi příndźeš tak wšón změnjeny?
Dži, dži mi! Nochcu ženicha,
kiž z druhimi so wopanca!“

Jej hewak rjane wobličo
so zatrašnje je zhroznilo.
Wón hlada na tu njemdricu,
wšu w žahlym hněwie woheidnu. žahły = zornig

A znamjo wonej rejwarki
'mu rjeňše stupi před woči,
ta lubjerjenje směwka so
jom z bělej ručku kiwajo.

Sej slubny pjeršćeń scáhnywši
wón na blido jón wotłoži
a njezyknywši słowička
so chmurny hnydom z duri da. chmurny = finster

„Pój, pój mi, swérny koniko!
Sem njewróćimoj nihdy so.
85 Nětk spěchuj, spěchuj do skoka,
hdźež tam rjanki rejwaja!“

(źródło: Jan Radyserb-Wjela: *Basnje a balady*, Berlin 1955)

- 1** Za zrozumjenje teksta je zasopodaće wobsaha ważne. Při tym ma so wotběh jednanja wěcownje, w časowej formje prezensa a bjez direktnej rěče podać.
Napisaj wobsah druheje, třećeje a štwórteje štučki!
Orientuj so na příkladže za prěnju štučku!

1. štučka:

Pan Lubań jěcha přez holu, dokelž chce wječor swoju lubu w hrodźe zetkać.

2. štučka:

3. štučka:

4. štučka:

- 2** W baladže so lyriske elementy z episkimi a dramatiskimi elementami zwiazaja. Přirjaduj podate příkłady z „Dżowki wódneho muža“ k lyriskim, episkim a dramatiskim elementam!
- dialog mjez panom a dżowku wódneho muža
 - porikowy rym
 - dohromady 21 štučkow
 - podawki po puću k hrodej – chronologiske jednanje
 - konflikt mjez panom a slubjenej
 - wopisowanje situacije

lyriske elementy:

wobrazliwe srědkи, na př. přirunanja a metafry

episke elementy:

dramatiske elementy:

3 Přirjaduj sčěhowace tekstowe příklady stilowym figuram!

- žiwe swětleško (linka 19)
- po tej rejce luboznej (linka 29)
- šatkow židźanych (linka 37)
- kaž jasny měsačk (linka 38)
- měsačk widži (linka 51)
- wón wotjěcha kaž z wichorom (linka 54)
- z druhimi so wopanca (linka 68)

metafra:

personifikacija:

inwersija (přestajenie slovneho slěda):

přirunanje:

- 4 Jan Radyserb-Wjela wužiwa nam pozdaću druhdy njeznate слова. Husto pak wustupuja tute w zrědka wužiwanej formje abo maja njezwučeny sufiks, na př.:

- *džowčata*: *džowki*
- *krónička*: *mała króna*
- *pomasnyć*: *masać*
- *zdžiwnjeny*: *džiwny*
- *njemdrica*: *njemdra žona*

Napisaj pjeć dalsich slovow z balady, kiž wustupuja w zrědka wužiwanej formje, a wujasni z pomocu korjenja abo podobnych slovow woznam слова!

Wódny muž

je přirodna bytosć, wo kotrejž znajemy tójšto powěscow. Wo jeho žonje mało wěmy, powěda pak so, zo mějachu wódni mužojo rjane džowki. Impulsy za baladu „Džowki wódneho muža“ su přišli z danskeje ludoweje balady, kotruž je Johann Gottfried Herder pod titulom „Erlkönigs Töchter“ do němskeje rěče přełožil. Jan Radyserb-Wjela stwori na to swoju wuměłsku wariaciju. Tema jeho balady su potajne dožiwjenja w přirodze. W tutym padže jewja so nadprirodne mocy w podobje džowkow wódneho muža. Woda wukonja wosebitu mów a fascinaciju na čłowjeka, tak tež na pana Lubanja, kotryž jěcha wječor „w pruhach běloh měsačka“ (linka 1) při Sprjewi.

(po Serbske balady, LND 1999)

- 5 Wužiwaj potajnu reju džowkow wódneho muža jako wobraz za samowumyslenu baladu! Přemysli sej jednanje, konflikt, figury, direktne rěč a formu štučkow a napisaj baladu! Scéhowace formulacie móžeš z balady Jana Radyserba-Wjele přewzać:

w pruhach běloh měsačka
so puć a chójny slěbornja

ma kózda złotu króničku
na jasnych włóskach błyščatu

jej z wóckow žive swětleško
kaž janske muški swěći so